

fra den Særstilling, de indtage, idet de fuldt vel forstaa, at det er til Skade for Hæren, at de paa den Maade som nu sidde inde med et Privilegium, som mange Mennesker finde urimeligt.

Til det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov) vil jeg sige, at han sikkert ikke er ubekendt med, at da vi i sin Tid behandlede Hærloven i Rigsdagen, blev der fra Højres Side fremhævet, at Forsvarsvæsenet var noget, som ikke skulde bekostes alene af en enkelt Klasse — nej, sagde man, mange Arbejdere ville ogsaa gerne være med til at yde deres Skærv til Fædrelandets Forsvar. Jeg ved, som sagt, at der er Folk indenfor Hæren, der selv ønske at komme bort fra det Privilegium, det Monopol, som der i dette Øjeblik dog ikke kan føres noget som helst fornuftigt Forsvar for. Det forekommer mig derfor, at Højres Ordfører heller ikke nu skulde kræve denne ganske forældede Ordning opretholdt.

Der blev af et æret Medlem fremhævet, at de 6 sjællandske Købstæder, der har været Tale om som Garnisonsbyer ifølge den nye Hærordning, havde jo afsluttet Overenskomster med Krigsbestyrelsen til Trods for, at denne Skatteordning bestod. Ja, men de paagældende Byer have netop afsluttet disse Overenskomster med al mulig Hensyntagen til, at Kommunerne ikke kunne udskrive mere end 2 pCt. i kommunal Skat hos de militære Personer. Det var netop derfor, de maatte kræve en hel Række af de Indrømmelser, som bleve gjorte fra Statens, fra Krigsbestyrelsens Side overfor disse Kommuner, og som man her fra flere Sider mente være for store. Det er nu min private Mening, og jeg tror, den er rigtig, at hvis man vilde tilstræbe en anden Ordning, f. Eks. gennem Indkvartering hos Borgerne, vilde man dog i det væsentlige naa til de samme Udgifter for Statskassen, som man vilde være kommen til, hvis man havde godkendt og opretholdt de indgaaede Overenskomster. Det, man nu vil, er at paatvinge disse Byer Indkvartering efter en ganske forældet og ganske ubillig Indkvarteringslovgivning, der støtter sig til en Forordning af 1816.

Det glæder mig for saa vidt, at det ærede Medlem fra Vordingborg (Carl Hansen) dog erkendte, at den Maksimalgrænse af 2 pCt., der blev fastsat i 1873, virkelig er for lav. Jeg haaber, at det fra det ærede Medlems Side og forhaabentlig fra flere ærede Medlemmer indenfor det Parti, han tilhører, er et Tilsagn om, at der skal ske en Revision af de paagældende Forhold,

og at man i nogen Grad er tilbøjelig til at gaa i den Retning, som Forslagsstillerne ønske. Det er ganske vist lidt i Strid med de Udtalelser, den ærede Forsvarsminister fremsatte, thi, som det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) udtalte, vare Forsvarsministerens Udtalelser jo fuldstændig afvisende, hvilket unægtelig har forbavset mig. Jeg tror, at der blandt mange Medlemmer her i Tinget, der have kritiseret, at de Lønninger, Rigsdagen er gaaet med til for Statens Embeds- og Tjenestemænd, ere for store, hersker den Opfattelse, at de Folk, her er Tale om, meget vel kunne leve, selv om der fra de Lønninger, de have, skal gaa den samme Skat, som man rundt om i de paagældende Kommuner paalægger andre Borgere. Der er jo dog ingen, heller ikke det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), der vil bestride, at de Gode, Kommunerne nu byde ogsaa Militæret, kunne aldeles ikke taale nogen Sammenligning med, hvad man kommunalt set bød Borgerne i 1873. Det Skolevæsen, vi nu have rundt om i Byerne, og som det jo koster os kolossale Summer hvert Aar at opretholde, er virkelig ogsaa adskilligt flere Penge værd end det, man bød paa i 1873. Den kommunale Belysning er ogsaa et Gode, hvoraf Militæret drager Nytte lige saa vel som andre Borgere, ligesaa den kommunale Brolægning o. s. v., alt dette, som Kommunen maa bekoste og Borgerne opretholde gennem deres Skattebidrag, er jo ikke alene til Gavn for den almindelige, civile Befolkning, men kommer i enhver Henseende ogsaa Militæret til gode.

Men der er en Side, som det forekommer mig ogsaa bør fremhæves her, hvor Talen er om de militære Tjenestemænds kommunale Beskatning. Man maa sandelig ikke se bort fra, at naar man nu lægger Garnisoner i en Række mindre Købstæder her paa Sjælland, saa er det en Kendsgerning, at den kommunale Skat stiger i de paagældende Byer. I den By, hvor jeg bor, have vi meget nøje undersøgt hele dette Forhold, hvorledes de kommunale Beskatningsforhold vilde komme til at se ud, hvis vi fik den Garnison, der har været Byen tiltænkt, og det er der en Kendsgerning, at den kommunale Skatteprocent da vil stige med omtrent 2. Men ærede Medlemmer af dette Ting bør da erindre, at denne Stigning, denne Forhøjelse af Skatten, rammer alle de civile Etaters Tjeneste- og Bestillingsmænd, og der er dog ikke Tale om, at man skal skride til at gennemføre en Lønforhøjelse for disse Etaters Vedkommende, fordi Garnisonen medfører forhøjede Skatter for Jernbane-